

има намѣреніе да прогласи царство—то за славенско, защото ето вече цѣло столѣтіе е, какво Българе—ти му покаяватъ ненарушено своѣх—тѣ вѣрность, а Гърци—ти често сѣ го изневѣрили. Да почакамы още...

Българе—ти вѣрвахъ и чяхахъ, данѣкъ—тѣ растяше и тяготы—ты сѣ умножявахъ, а яремъ—тѣ все повече и повече притискаше.

Единъ отъ най—познаты—ты, кой—то имаше най—голѣмо вліяніе отъ всички, що сѣ были прѣди него, бѣше Радомиръ Сурсовула, отъ другочно—то племя Сурсовула, кое—то бѣ прочуто още въ Симеоново врѣмя, и даваше въ благополучны—ты врѣмяна на Българи—ты войводы и голѣмы чиновницы, а сродено е было съ нѣкогашнѣх—тѣхъ кралевскѣ фамиліѣхъ *). Народъ—тѣ слѣпо вѣрваше на тахъ фамиліѣхъ, нѣ най—много сѣ надѣваше на Радомира, кой—то прѣминѣхъ млада—ты си години въ двора на Емануила I Комнена, познать сѣ ратоборенъ духъ и сѣ распустихъ, па отъ начало бѣше задобылъ таково повѣреніе при царя, щото той му повѣри мжно—то и гѣделиво посланство за споразумѣніе съ Турцы—ты, какъ да сѣ осуети кръстоносный походъ, кой—то водяше Конрадъ, Нѣмскій—тѣ царь, и Лудовикъ VII, младый краль Французскій **). Това посланство сѣ свѣрши благополучно. Турци—ти сѣ наготвихъ да дочакать въ опрѣдѣлено—то врѣмя кръстоносцы—тѣ, разбихъ гы при Антиохіѣхъ и накарахъ гы да сѣ оставятъ отъ да обсаждать Домаскъ. Царь—тѣ обсипа Радомира сѣ милости и достоинства. Българи—ти сѣ радвахъ, за гдѣ—то Сурсовулъ е въ двора и надѣвахъ сѣ на много нѣщо. Гърци—ти завидѣхъ на Българина, кого—то имахъ, че сѣ е вмжнѣхъ. И

*) Втора—та жена на царя Симеона бѣше дѣщеря на Георгія Сурсовула.

**) 1147 год.